

Седна въ вагона. Мислитѣ му бѣха объркани. Тжгата му бѣше голѣма.

— Сбогомъ, роденъ край! Богъ знае, дали ще те видя пакъ! . . .

* * *

Стигна Бохоръ въ гарнизонния градъ. Шумъ, глъчка, възторгъ, сълзи, смѣхове. . .

На втория день облѣкоха Бохоръ въ стегнати войнишки дрехи. Стана той спретнатъ войникъ. Самочувството му се повдигна. Сѣкашъ униформата го направи по смѣлъ.

Но, ето че дойде многоочакваниятъ день, и Бохоровиятъ полкъ тръгна за бойното поле. Войната биде обявена.

* * *

Тукъ азъ не ще се спирамъ върху цѣлата бойна дейность на моя добъръ съгражданинъ *Бохоръ фѣстѣкчията*, а искамъ да поразкажа нѣщо за неговия подвигъ презъ време на единъ лютъ бой — боятъ при *Балтаджещи* (въ северна Добруджа).

Нашитѣ се бѣха укрепили здраво на линията „*Аллахъ-баиръ*“ — най-тѣсното мѣсто между Дунава и морето.

Конната ни дивизия, начело съ генералъ Колевъ — легендарниятъ, бѣше напредъ, въ *руситѣ*, и назначението ѝ бѣше: да отстѣпва *лукаво*, за да докара полека-лека неприятеля предъ нашата изгодна, въ всѣко отношение, позиция.

И наистина, отъ прѣсно заловени пленници се узна, че *руситѣ* се готвятъ да нападнатъ на 30 ноемврий.

* * *

Дойде и този день. Още отъ 8 часа, руската артилерия начена рѣдка стрелба, която, колкото минути минаваха, се очестяваше, докле най-после се превърна въ *ураганъ*. Нашитѣ, които разбраха, че това е то *страшното*, което очакваха, отпушиха сѣщо гърлата на нашитѣ топове и започна една страшна пѣсенъ — симфонията на войната.

Бохоръ, заедно съ другаритѣ си, бѣше въ окопа и стоеше на щрекъ: чакаше заповѣдь за настѣпление.

Тй не бѣше изплашенъ. Не знамъ защо, той се не боеше. Бохоръ, който, като му покажеха (нѣкои зевзеци отъ тѣхния градъ) *мишки или жаби*, бѣгаше като лудъ, съ рискъ да изсипе фѣстѣцитѣ, сега стои здраво на нозетѣ си; никакъвъ мускулъ му не трепва и се не бои отъ смъртта, готовъ да полети като лъвъ, щомъ му заповѣдатъ това.

Ето, срѣдъ урагання огънь, който залива нашитѣ окопи, се появиха първитѣ руски вериги идваха да пресѣкътъ теленитѣ ни мрежи и да нахълтатъ въ окопитѣ ни.